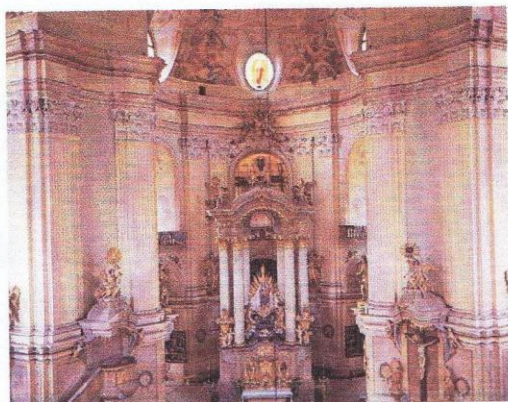

Křtiny 9. listopadu 2002 odjezd 14¹⁵ příjezd kolem 18⁰⁰

Tradiční zakončení našeho putování bude pouť do Křtin, tentokrát o jeden týden později. Stejně jako každý rok, chceme i letos poděkovat za všechny uskutečněné poutě v letošním roce, zamyslet se nad smyslem těchto poutí a znovu se zeptat co děláme špatně, když nejsme schopni oslovit naši mladé farníky, kterým chceme jednou tuto krásnou tradici předat.

Program bude stejný jako jiné roky. Nejdříve návštěva místního hřbitova se společnou modlitbou za zemřelé. Na místním hřbitově neodpočívá žádná celebrita, nebo jinak slavná či proslavená osobnost. Při návštěvě hřbitova se mnohých z nás zmocní zvláštní pocit. I když nejsme na tom „našem“ hřbitově, jistě si vzpomeneme na naše nejbližší. V tichém rozjímání se mísí zármutek nad ztrátou milované bytosti s vědomím, že jednou bude takto snad někdo jiný rozjímat nad naším hrobem.

Za každým jménem na pomníčku je ukrytý veliký příběh, cesta plná hledání, radostí i zklamání. Stejně tak i my plníme jednotlivé stránky naší knihy. A není to ledasjaká kniha přestože má několik forem. Tou základní formou je zaznamenávání jednotlivých příběhů formou kroniky. Můžeme ji také označit jako knihu účetní. O účetních knihách je známo, že mívají dvě strany – stranu dal a má dáti. Z účetních knih lze snadno poznat, zda je rozpočet vyrovnaný a jednotlivé strany jsou v rovnováze.

Jiným kritériem může být žánrové zaměření knihy od krásné pohádky přes prostý příběh až po drama někdy přerůstající v horor. Co však mají všechny knihy společné je jejich pokračování v dalších příbězích a kapitolách, které píše jejich potomci. A tak můžeme my současníci čerpat ze všech těch příběhů a vytvářet nové, které budou předány našim potomkům.

Právě takto realizujeme naše poutě, které nám byly předány generacemi našich předků v dobré víře jejich pokračování. Místa která navštěvujeme nejlépe ukazují s jakou vírou a láskou byla budována a jsou dodnes udržována. Nemusí se vždycky jednat o architektonické skvosty, protože to nejpodstatnější je uvnitř. A tak prožíváme ty krásné okamžiky společné modlitby a následné bohoslužby na těchto promodlených místech.

Takovou atmosféru chceme prožít i ve Křtinách. Většinu z nás nemusím připomínat, že místní tradicí se stalo přinášení darů v podobě sladkostí na obětní stůl, které po mši svaté společně poutníci sní. Následuje cesta domů a my tak uzavřeme kapitolu letošních poutí, kterých v letošním roce bylo celkem sedm. Ujeli jsme celkem 1 700 km. Aby byla i tato statistika úplná nesmíme zapomenout na počet poutníků, kterých bylo dohromady dvěstěšosmdesátosm.